

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test sok taggal, kihívva minden nemzetből, áigazatbá, nyelvből és népéből. Krisztusban űj teremtés vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint alacsony és magasabb rendű, szegény és gazdag, férfi és nő szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindannyian egyenlők vagyunk, akiket Vele és egymással egy lélek tart össze. Azért vagyunk, hogy részrehajlás és fenntartás nélkül szolgáljunk és szolgáljanak nekünk. A Szentlélekkel kereszttel - amelyben Jézus Krisztus önmagát nyilatkoztatta ki - mindannyian ugyanannak a hitnek és reményességnek vagyunk részesei, és ezt bizonyítjuk hirdetésünk mindeneknek. Ennek az egységnek a forrása a Szentlélek által megújított szívben van, aki gyermekeknek fogadott minket. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

Jézus már befejezte munkáját a földön (Jn 17:4), de még a halála előtti estén is aggódott tanítványai állapota miatt.

Irgységük miatt azon vitakoztak, hogy ki a nagyobb, és ki nyeri el majd Krisztus országában a legmagasabb rangot. Ágy tűnt, sőt két félre talált Jézus magyarzata arra, hogy országának alkotóeleme az alázatosság, és igazi követői szolgálnak, készségesen áldozatot hoznak, kérésüket sem várva űrte (Lk 17:10). Még az űpáldaja is hibával tűnt, amikor lehajolt, hogy megmossa a lábukat, azt tve, amit az ezzel járó következésk miatt egyikük sem vállalt (lásd e kényv 15. fejezetét).

Jézus a szeretet. Sugárzó kényáratessége hatására kvette a tme. Tanítványai, akik nem űrtették meg űnzetlen szeretetét, erős előtlettel viseltettek a nem zsidó származással, a nővel, a "bűnösökkel" és a szegényekkel szemben. Ez volt az oka, hogy nem látták meg, Krisztus még e megvetettek is mélyszéges szeretettel vette kél. Amikor a tanítványok egy rossz hűrű samaritánus asszonnyal beszélgetve találták a Mestert, nem tudták még, hogy az aratásra űrtett mező, amely mindenféle gabonát magában foglal, kősz a betakarásra.

De Krisztust nem tántorította el sem a hagyomány, sem a kőzfelfogás, sőt még a családi befolyás sem. Elfojthatatlan szeretete űrt a megtért emberiségig, és gyágyátlag hatott. Az igazi tanítványság bizonyítka ez a szeretet lenne, amely megkülönbözteti őket a nemtörődő néptől? A tanítványoknak is űgy kell szeretni, mint ahogy ű szeretett. A világ űgy mindig felismerheti a keresztyéket, nem a szavaik alapján, hanem azért, mert Krisztus szeretete mutatkozik meg bennük (v. Jn 13:34-35).

Máig a Gecsemánkertben is egyházainak egysége - azoké, akik "az a világban" jöttök (Jn 17:6) - foglalkoztatta legjobban Krisztust. Azért fohászodott Atyjához, hogy olyan egység legyen az egyházban, mint amely az Istent képezi. Kérlek, add, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te Ámbennem, Atyám, Ás Án tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennük; hogy elhiggye a világ, te kéldtél engem" (Jn 17:21).

Ez az egység az egyház leghatásosabb eszköze a bizonyítékban, mert Krisztusnak az emberiség iránti Ánzetlen szeretetét bizonyítja. "Az Áon öbennük, Ás te Ámbennem; hogy tükáéletesen egyek legyenek, Ás hogy megismerje a világ, hogy te kéldtél engem, Ás szeretted őket, amiket engem szeretted." (Jn 17:23)

Á

A bibliai egység Ás az egyház

Milyen egységre gondolt Krisztus a mai Iáthatás egyházzal kapcsolatban? Hogyan lehetséges ez a szeretet Ás egység? Mi az alapja? Melyek az Ásszetevői? Egyformaságot kévetel, vagy teret enged a kélélnbázósÁgnek? Hogyan működik az egység?

A Lélek egysége. A Szentlélek az egyház egységét hajtás erő. A há-vök Óáltala jutnak az egyházba. "Egy Lélek Által mi mindnyájan egy testet kereszteltettük meg." (1Kor 12:13) E megkeresztelt tagok kézÁtt olyan egységnek kell lenni, amiről Pál Á-gy Á-r: "az a Lélek egysége" (Ef 4:3).

Az apostol felsorolta a Lélek egységének Ásszetevőit. "Egy a test, Ás egy a Lélek, amiképpen elhátotoknak egy reménységben is hávattatok el; egy az Ásr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten, Ás mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van, Ás mindenek Által Ás mindnyájatokban munkálkodik." (Ef 4:4-6) Az egy szás hátszeres megismétlése kiemeli a teljes egységet, amit Pál a lelki szemeivel lájtott.

A Szentlélek minden Ápól Ás fájás há-vja az embereket, Ás megkereszteli őket egy testet, Krisztus testét, egyházát. Amint névekednek Krisztusban, a kulturális kélélnbázgek májr nem osztják meg őket. A Szentlélek ledénti az előkelők Ás alacsony sorsák, szegények Ás gazdagok, fárfiak Ás nők kézÁtti gájtakat. Tiszteletben tartják egymást, mivel tudják, hogy Isten szemében egyenlők.

Ez az egység testi szinten is hat. Azt jelenti, hogy a helyi gyáékezetek mindenétt egyenlők, mág

akkor is, ha egyesek más országokból pöntenzt, illetve misszionáriusokat kapnak. Az ilyen lelki egység nem ismeri a rangsort. A belföldiek és a misszionáriusok egyenlők Isten előtt.

Az egységes egyháznak egy a reményessége, az "dvíjsség és boldog reményesség", ami "a nagy Istennek és megtartás Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenésekor" válik valára (Tit 2:13). Ez a reményesség békesség és "rím forrása, és erőteljesen "sztn" az egységes bizonyosságtelre (Mt 24:14). "talakuláshoz vezet, mert "zakiben megvan ez a reményesség Órinta, az mind megtisztá-tja ő magát, amiköppen ő is tiszta" (1Jn 3:3).

A h-vök a kzs hit - a Jézus Krisztus engesztelő "ldozatba vetett hit - által vlnak a test tagjaiv. A Krisztus halálát és feltámadását jelképező keresztség (Rm 6:3-6) tüköletesen kifejezi ezt a hitet, amely a Krisztus testével való egységről tesz bizonyosságot.

Végül, a Szent-rés azt taná-tja, hogy egy a Lélek, egy az Ásr, és egy az Atya Isten. Az egyház egységének minden oldala a Szentháromság Isten egységének alapján áll. "A kegyelmi ajándékokban pedig kálítnbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is kálítnbség van, de ugyanaz az Ásr. "os kálítnbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenki." (1Kor 12:4-6)

Az egység másrtéke. A h-vök gondolkodásában és "táletben is egység tapasztalható. Figyeljék meg a kvetkező intéseket: "A békesség túsnek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint, hogy egy szá-vvel, egy szájjal dicsősétek az Istent és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját" (Rm 15:5-6). "Kérek azonban titeket, atyáimfiak, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyöppen szájlatok, és ne legyenek kztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon "rtelemben és ugyanazon váleményben." (1Kor 1:10) "Vigasztalásdjatok, egy "rtelemben legyetek, békességben "ljetek; és a szeretetnek és békességnek Istene lácszen véletek." (2Kor 13:11)

Isten egyházában tehát egységnek kellene megmutatkoznia, "gy "rzsben, mint gondolatban, illetve cselekedetben. Azt jelenti ez, hogy a tagoknak egyformán kell "rezni, gondolkodni és cselekedni? Vajon a bibliai egység egyformaságot jelent?

Egység a kálítnbzásban. A bibliai egység nem jelent egyformaságot. Az emberi test bibliai hasonlata mutatja, hogy az egyház egysége a kálítnbzásban valóssul meg.

A testnek sok szerve van, amely mind hozzájárul a test legkedvezőbb működéséhez. Mindegyik alapvetően fontos, mégis eltérő feladatot lát el, egyik sem haszontalan.

Ugyanez az elv igaz az egyházban is. Az Úr az ajándékokat adja "mindenkinek káivalán, amint akarja" (1Kor 12:11), egyszószóges változatosságot teremtve, ami a gyülekezet javára szolgál. Nem gondolkodik minden tag egyformán, és nem is köpesek mindannyian ugyanazt a munkát elvégezni, ám mindannyian ugyanannak a céleknek az irányítási alá dolgoznak; Istentől kapott képességeikkel építik az egyházat.

Minden ajándék hasznos-társára szolgál, ahhoz, hogy az egyház el tudja végezni a feladatát. Együttműködésnek teljes körű evangélizációs erő. Az egyház sikere nem attól függ, hogy minden tagja egyforma, és mindenki ugyanazt teszi; hanem attól, hogy az összes tag végezze Istentől kapott feladatát.

A szőlőtő és a szőlővesszők természeténél fogva szemlélteti a különböző növények egységét. Jézus a szőlőtő hasonlatával a hűvő vele való egységét akarta bemutatni (Jn 15:1-6). Az ágak, a hűvők az igazi szőlőtőből, Krisztusból ágaznak el. Minden keresztes, mint minden ág és levél, káivalán az ártól, mégis egységben vannak, hiszen ugyanazt a táplálékot kapják ugyanaból a forrásból, a szőlőtőből. A szőlővesszők káivalán maradnak, és nem olvadnak el, mégis, minden tag közötti egységben van egymással, ha ugyanaból a forrásból ered. Mind egy forrásból kapják a táplálékot, ugyanazokat az ajándékokat szedik magukba.

A keresztes egység tehát azon múlik, hogy a tagok be legyenek oltva Krisztusba. Tőle jön az erő, ami felélteti a keresztes életet. Tőle származik az egyház feladatának ellátásához szükséges képesség és erő. Minden keresztes, zarátkoztatott, szokásait és életmódját alakítja, ha hozzá kapcsolódik. Általában káivalán a tagok egymáshoz, káivalán a feladatában fognak össze. Ha a tagok benne maradnak, számúzik az érzést, így megszületik a keresztes egység, ami képessé teszi őket arra, hogy végrehajtsák a feladatukat.

Káivalán a vezető körökletű emberekből áll ugyan az egyház, de mind egy fő irányítási alá dolgoznak. Sokféle ajándék van, de egy a cél. Noha az ajándékok eltérnek egymástól, a cselekedetek összhangot mutatnak. "Ugyanez az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben." (1Kor 12:6)

A hit egysége. Az ajándékok különböző növények egysége azonban nem jelent hitbeli eltérést. Az utolsó időkben Isten egyházát olyan emberek alkotják, akik az evangélium talaján állnak, ajándékok az jellemző,

hogy megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét (Jel 14:12). Együtt hirdetik a világnak Isten üdvösségre hívő üzenetét.

Á

Mennyire fontos az egyház egysége?

Az egység nélkülözhetetlen az egyházban. Ennek az egyház nem tudja elvezetni szent üzenetét.

Az egység teszi az egyház fűradóit eredményessé. A megosztást és közelmektől zaklatott világban a közlekedő egységű, erőmorsókat és beállított tagok szeretete és egysége minden másnál nagyobb erővel tesz bizonyítást az egyház üzenetéről. Ez az egység megdöbbentő bizonyítást szolgáltat arra, hogy kapcsolatban állnak a Mennel, és valóban Krisztus tanítványai (Jn 13:35). Isten Igájának hatalmát bizonyítja.

A magukat kereszténynek vallók közötti közdelem a nem hívőkben ellenszenvet vált ki, és talán ez a legnagyobb akadály, ami meggátolja a keresztény hit elfogadását. A hívők igazi egysége azonban ellenkező irányba hat. Krisztus azt mondta, a világ számára ez az egyik fő bizonyíték, hogy Ő a Megváltó (Jn 17:23).

Az egység Isten országának valószínűleg mutat. Az igazán egységes egyház a Földön azt mutatja, hogy tagjai komolyan kösszék a mennyei királyságra. A földi egység bizonyítja Isten királyi országának valószínűleg. A Szent-írás szavai teljesebben azok között, akik a győzelemnek. "Éz Mily jó, és mily gyönyörű az egység, amikor együtt lakoznak az atyafiak!" (Zsolt 133:1)

Az egység mutatja igazán az egyház erejét. Az egység erősíti, a megosztás gyengíti. Az egyház akkor igazán virágzó és erős, amikor tagjai egyet Krisztussal és egymással, szszhangban dolgoznak a világ megmentéséért. Akkor, és csak akkor "Éz Isten munkáit" a sz legteljesebb értelmében (1Kor 3:9).

A keresztényi egység kihívás az egyre inkább megosztott, a szeretet nélkülözhető által felszabdalt világnak. Az egységes egyház jelent megoldást a kultúrák, fajok, nemek és nemzetiségek szerint megosztott társadalomnak. Az egységes egyház ellenáll a sáttámi támadásoknak. A sáttátságság erői valóban tehetetlenek az egyházzal szemben, ha tagjai egyet szeretnek egymást, amint Krisztus szereti őket.

Az egységes egyház pozitív, csodálatos hatásait a zenekar előadásához lehetne hasonlítani. Mielőtt fellép a karmester, a zenészek hangolják hangszereiket, teljes a hangzavar. Amikor megjelenik a karmester, elcsendesül a zűrzavaros zaj, és minden szem rá figyel. A zenekar minden tagja egyenes tartással ül, felkészült a karmester irányítására alatti előadásra. A vezetőnyt követve, a zenészek összhangban gyönyörű muzsikát szálaltatnak meg.

„Krisztus testének egysége azt jelenti, hogy a letem hangszer az elhívottak hatalmas zenekarával egyesítem, Isten - a Karmester - pálcájára figyelve. Az a kíváncsúgunk, hogy a karmester intésére előadhatjuk Isten szeretetének szimfóniáját az emberiségnek.”[1]

Á

Az egység megvalósítása

Az Istenségnek és a hívőknek is kérésre kell működni, hogy egység legyen az egyházban. Mi az egység forrása, és el lehet-e érni? Mi a hívők szerepe?

Az egység forrása. A Szentírásból kitűnik, az egység (1) az Atya megtartás erejéből (Jn 17:11), (2) az Atya dicsőségéből, amit Krisztus követőinek adott (Jn 17:22) és (3) Krisztusnak a hívőkben lakozásából származik (Jn 17:23). Krisztus testében a Szentlélek, „Krisztus Lelke” az az esszetartás erő, amely jelenlétevel egységbe fog minden részt.

A kerékagy és a kőrők hasonlatával össze, minél inkább zelebbernek a gyülekezeti tagok (a kőrők) Krisztushoz (a kerékaghoz), annál inkább zelebber lesznek egymáshoz. „Az igazi egység titka mind az egyházban, mind a családban nem a bűnösökben, az irányításban, és nem is a nehézségek leküzdésére tett emberfeletti erőfeszítésben rejlik - noha ennek nagy részét valóban meg kell tenni -, hanem a Krisztussal való egységben.”[2]

A Szentlélek egyesítő szerepe. A Szentlélek, mint „Krisztus Lelke” vagy „az igazság Lelke”, egységbe forraszt.

1. Ásszpontosítás az egységre.
Amint a Szentlélek a hívőkbe kelti, eléri, hogy felül tudjanak emelkedni

azokon az emberi előtérleteken, amelyek alapja a műveltség, faji, nemi, szociális, nemzeti és hivatalbeli különbségek (lásd Gal 3:26-28). Ezt úgy értem, hogy általa Krisztus kelti az emberek szociális életét. Akikben Jézus él, azok rá összpontosítják figyelmüket, és nem a magukra. A Krisztussal való egység hozza létre az egymással való egységet, ami a lélek győzelem. A lehető legkevésbé figyelnek az eltérésekre, és összefognak a missziómunkában, Jézus nevének dicsőségére.

2. A lelki ajándékok szerepe az egységben. Mennyire tekinthetők elérhető cselekedetnek az egyház egységét? Amikor Krisztus elkezdte kelti az életet a mennyben, Atyja oldalán, bizonyossá tette, hogy a népnek egységben nem állatás. A Szentlélek által olyan ajándékokat adott, amelyeknek célja a hitbeli egység létrehozása a hívők között.

Ezekről az ajándékokokról szólva Péter elmondta, hogy Krisztus "adott némi cselekedeteket apostoloknak, némi cselekedeteket pedig evangélistáknak, némi cselekedeteket pedig pásztoroknak és tanítványoknak; a szentek tártételese céljára, szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére; máig eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, a cselekedet felismeréséig, a Krisztus teljességével átkeszködő kornak mértékére" (Ef 4:11-13).

Isten azt tervezte, hogy ezekkel az egyéni ajándékokkal "adja a lélek egységét" a hit egységével fejleszti (Ef 4:3, 13), a hívők cselekedetei szilárdak lesznek általuk, "hogy a test ne legyen gyermekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hárny a tanítványnak akármilyen szele, az embereknek általnokáig által, a cselekedet és ravaszáigához való családok által" (Ef 4:14; lásd még e kinyit 16. fejezetét).

A hívők a kapott ajándékok által szeretettel mondják az igazságot, és felnőnek Krisztusban, aki az egyház Feje. "gy alakul ki a szeretet erőteljes egysége. Krisztusban - mondja Péter - "adja az egész test, szociális renddel egyberakotva és egybeszerkesztve az Ő segédlemének minden kapcsolattal, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevelését a maga felépítésére, szeretetben" (Ef 4:16).

3. Az egység alapja.
A Szentlélek, mint "adja az igazságnak Lelke" (Jn 15:26), azon munkálkodik, hogy teljes-tse Krisztus gáretét. Feladata a hívőket minden igazságra elvezetni (Jn 16:13). Világos tehát, hogy a Krisztus-központú igazság az egység alapja.

A lélek keltése elvezetni a hívőket Jézus igazságára. Az ilyen bibliatanulmányozás egységben vezet. A tanulás azonban mérték nem elegendő az igazi egységhez. Igazi egységben

csak a Jézusi igazság hite, megéltése és hirdetése forraszt. A kizártság, a lelki ajándékok és a szeretet mind igen fontos, ám ezek teljessége csak azáltal érkezik el, aki ezt mondta: "Én vagyok az Őt, az igazság és az élet" (Jn 14:6). Krisztus így imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazságoddal; a te Igazságod igazság" (Jn 17:17). Az egység feltevése tehát, hogy a hávók úgy fogadják be a világgosságot, ahogyan az az Igából ragyog.

Ha a Jézusi igazság lakozik a szívben, finom-tja, nemes-ti és megtisztítja az életet, elszlat minden előtétet, megszentet minden sárlást.

Krisztus Őj parancsolata. Isten az egyházat is, mint az embert, saját képére formálta. A Szentháromság tagjai szeretik egymást, ezért az egyház tagjai is szeretni fogják egymást. Krisztus megparancsolta a hávóknak, azzal mutassák be Isten iránti szeretetüket, hogy úgy szeretik a testvéreket, mint önmagukat (Mt 22:39).

Jézus a Golgotán a vágóig gyakorolta a szeretet elvét. Kizvetlenül a halála előtt Őj megerősítette szavát, amit korábban mondott, akkor, amikor Őj parancsolatot adott tanítványainak: "Ez az Őn parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen Őn szerettelek titeket" (Jn 15:12; v. 13:34). Mintha ezt mondta volna nekik: "Arra kérek benneteket, hogy ne kardoskodjatok a jogaitokért; ne kiveteljétek, hogy megkapjátok, ami nektek jár, ne pereskedjétek, ha nem lesz a tiétek, ami megilletne. Kérek, mezé-telen-tétek le hátatokat a korbácsok előtt, fordítsátok oda a márisok orcáitokat is, viseljétek el, ha hamis váddal illetnek, gúnyolnak, kinevetnek, szeszéznak, megtérnek titeket, a keresztre szegeznek, és eltemetnek, ha ez kell márisok szeretetéhez, mert ez jelenti úgy szeretni a testvéreket, ahogy Őn szeretlek titeket."

1. A lehetetlen lehetséges. Hogyan szerethetünk úgy, ahogyan Krisztus? Lehetetlen! Krisztus lehetlent keltőlünk, ám Ő valóra tudja váltani máig a lehetlent is. Meggát: "Én és Őn, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32). Krisztus testének egysége hasonlít a testétléhez, a hávók a testé lett Ige által egységre kerülnek Istennel. Ezenkívül a hávók egysége kapcsolati is, mert mind a Szőlőtől erednek. Vágezetl az egység a keresztben gyökerezik; a Golgotán bizonyított szeretet virrad fel a hávókben.

2. Egység a keresztén. Az egyház egysége a keresztén valásul meg, mágpedig csak akkor, ha felismerjük, hogy képtelenek vagyunk úgy szeretni, mint Jézus, és nem is szeretünk úgy, mint Ő; ha elismerjük, hogy szükségünk van állandó jelenlétére az életünkben, és elhisszük, amit mondott: "Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). A keresztén ráddábbanunk, hogy nemcsak ártunk halt meg, hanem a földön minden emberért. Ez azt jelenti, hogy szeret minden nemzetet, fajt, minden szánú és rangó embert. Mindenkit egyformán szeret, bármennyire is kálánbnak egymást. Ezért gyökerezik az egység Istenben. Az embert a szűk lánkánál rúsége hajlamos

elválasztani a felebarátjaitól. A kereszttől a vakáigunkon, Ős Isten árcsodáival látja el az embereket, mutatva, egyikük sem értetlen. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

Amikor Krisztus

megjött, látta, hogy keresztre feszítéssel mindenkit vonzani fog hozzá, ezen azt értette, hogy a legnagyobb szenvedést elviselő lány, azaz Jánosnak mágnese vonzereje egészet teremt a testben, az egyházban. Krisztus átkelt a Menny Ős kázzal, hatalmas szakadékon, Ágy egészen jelentéktelenné válik az a párt, amit meg kell tennünk az utca, illetve a város oldalára, hogy elárjünk egy testvért.

A Golgota ezt jelenti:

„Egy más terhet hordozzátok” (Gal 6:2). Az emberiség minden terhet magára vette, ami kioltotta az életet, de Ágy életet adhatott nekünk, Ős szabaddá tett, hogy egymást segítsük.

Az egységhez vezető

lépések. Az egység nem jár el tőlünk. A hűvöknek lépéseket kell tenni ennek érdekében.

1. Egység a

csalásban. Az

egyházi egység tekintetében a család ideális kiképzőhely (lásd e könyv 22. fejezetét). Ha bármelyikünk kedvesét, szeládságot, társalmat Ős szeretetet tanulunk otthon, ha a családjunkban a keresztfoglalja el a központi helyet, akkor lépések leszünk a gyülekezetben megvalósítani ezeket az elveket.

2. Társaságunk az

egység. Soha

nem jutunk egység, ha nem társaságunk lelkiismeretesen annak elárására, Ős soha nem is állítjuk fel, hogy máj elárásunk volna. Naponta imádkoznunk kell az egységért, az egység lelkiért gondosan Ájpolva magunkban.

Fontos, hogy a

különbözőségeket ne hangsúlyozzuk, inkább csökkentsük, Ős kerüljük a lényegtelen dolgok feletti vitatkozást. Ahelyett, hogy a megosztást keltő dolgokra összpontosítunk, beszéljünk arról a sok értékes igazságról, amiben egyetértünk. Beszéljünk az egységről, Ős fohászkodjunk azért, hogy Krisztus árcsodáival válassza ki. Ágy juthatunk el arra az egységre Ős Ájsszhangra, amit Isten látni szeretne közöttünk.

3. Működésünk egyért

a központi körben. Az egyházban addig nem lesz egység, amíg minden tagja egy egységként

nem kapcsolódik be Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésébe. Az összhang elsajátítására a missziós ideális kózpont jelent. Megtanítja a hívőket, hogy ők kálátn-kálátn Isten hatalmas családjának rászói, és az egész test boldogsága az egyes hívők jártól függ.

Szolgálat során Krisztus

összekapcsolta a test és a lélek egészesének helyreállítását. Amikor tanítványait ótnak indította, kihangsúlyozta, hogy hasonlóan cselekedjenek, példájának és gyágyátsanak (Lk 9:2; 10:9).

Krisztus egyházi munkájának tehat

egreszt folytatnia kell a példáját - az igeszolgot -, valamint az egészeségyi missziós munkát. Isten műnek egyik áját sem szabad egymástól függetlenül vagy kizárólagosan kezelni. Az emberekért végzett munkát jellemezze egyensúly, összhangban tártnő kálás munkájuk, mint ami Krisztus korában volt.

Az egyházi munka kálátnbőző

rászói végzők szorosan működnek egytt, ha erővel akarják hirdetni a világnak az evangélium hívésit. Vannak, akik úgy órzik, hogy az egéseg az eredményesség érdekében szzevonást jelent. A test hasonlata azonban arra utal, hogy minden szerv fontos, akár kicsi, akár nagy. Világssáles művel kapcsolatban Isten tervében az egyttműködés, és nem a vetékedés szerepel. Egy Krisztus testének egésege az ősrétlen szeretetet szemlélteti, ami olyan fenségesen mutatkozott meg a kereszten.

4. Az átfogó tájlat

kialakítása. Az

egyházi nem mutat igazi egésget, ha nem ópá-ti tevékenyen Isten műt a világ minden részén. Az egyháznak minden töle telhetőt meg kell tennie, hogy elkerülje a nemzetiségi, műveltségi vagy területi elszigetelődési politikát. A kálátnbőző nemzetiségű hívők keveredjenek egymással, és dolgozzanak egytt, hogy egésgre jussanak átleben, szándékban és cselekedetben.

Gondot kell fordítani az

egyházban arra, hogy ne pártoljanak kálátn nemzeti órdekeket, ami ártana az egésges, világssáles irányvonalnak. Az egyházi vezetése úgy dolgozzon, hogy megőrizze az egyenlősget és egésget, ágyelve, nehogy olyan tervek, illetve létesítmények fejlesztésébe kezdjenek egy területen, amelyeket csak a világ márs részén ópáló műjárira lehetne pánzelni.

5. Kerék mindazt,

ami megosztást kelt. Megosztást kelt az egyházban a hívők ánzése, bászkesége, ánteltsége, ánelégsége, a fennhóizás, az előtálet, a bá-rálgatás, a megbályegzés és a hibák keresgéése. E magatartásformák mágttt gyakran a keresztny első szeretetének elvesztése házódik meg. Egymás iránti szeretetünket megőjt-thatja, ha ismét feltekintünk a Golgotán Isten ajándékára, Krisztusra (1Jn 4:9-11).

Isten kegyelme, amit a Szentlélek kinyit, el tudja nyomni szívünkben a dolgokat, amelyekből megoszlanak a fakad.

Amikor az egyik

szóval a gyülekezetben szólt az úr, azt tanácsolta nekik, hogy "Szentlélek szerint" járjanak (Gal 5:16). Szóval imában kérjétek a Lélek vezetését, aki együtt hoz. Ha Lélekben járunk, megteremnek bennünk a Lélek gyümölcsei - a szeretet, a öröme, a kedesség, a kegyetlenség, a szívesség, a hűség, a szelídség, a mértéktelenség -, amelyek az ellenszerei a megosztásnak (Gal 5:22).

Jakab figyelmeztetett a

megosztás mások forrására is, amikor vagyonuk vagy helyzetük alapjain dőlnek el, hogyan bánunk az emberekkel. Erős kifejezéssel állt el az ilyen kivételést. "Ha személynégylogatátok vagytok, vártok, elmarasztaltatva a tervet, mint annak megrontása." (Jak 2:9) Isten nem személynégylogatát (ApCsel 10:34), ezért nem szabad nagyobb hűveléssel viselkedni egyes gyülekezeti tagok iránt tisztességük, vagyonuk vagy képességeik miatt. Tisztelhetjük őket, de nem szabad azt gondolnunk, hogy mennyei atyánk szemében értékesebbek volnának Isten legegyszerűbb gyermekénél. Krisztus szavai helyreigazítják a szívünket. "Amennyiben megcselekedtél egyel emez én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtél meg." (Mt 25:40) Krisztus a legkisebb az a legnagyobb példában részesült tagban is képviselteti magát. Mind az ő gyermekei, ezért egyformán fontosak a számára.

Urunk, az ember Fia,

testvére lett a minden fiának és leányának, ezért arra hívott el, mint kinyit, hogy egy értelemben és egy misszióban nyújtsuk a megváltás üzenetét minden nemzetségből, a gazatból, nyelvből és népből (Jel 14:6) vala testvéreinknek.

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Benjamin F. Reaves, What Unity Means to Me, Adventist Review, 1986. december 4., 20. oldal

2.

Â

White, The Adventist Home (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1952), 179. oldal